

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 410/2020
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Аћимовића, председника већа, Јасмине Васовић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичних дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку Кбр.65/18 од 04.07.2019. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.165/19 од 29.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку Кбр.65/18 од 04.07.2019. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.165/19 од 29.11.2019. године, у односу на повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.65/18 од 04.07.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено је одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а уколико дату новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка како је то детаљно

наведено у изреци првостепене пресуде, а оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.165/19 од 29.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Чачку Кбр.65/18 од 04.07.2019. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА поднео је благовремено захтев за заштиту законитости због повреде из члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП (очигледном омашком наведен 439. став 1. тачка 9) ЗКП) и члана 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да се поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укину или да се преиначе и окривљени ослободи од оптужбе сходно члану 423. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепеном пресудом нарушен објективни идентитет између оптужбе и пресуде на који начин је учињена битна повреда поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер се оптужним предлогом окривљеном ставља на терет да је оставио без помоћи оштећену ББ, чије повреде је проузроковао возилом којим је управљао, након чега је наставио кретање возилом у правцу Чачка, а изреком првостепене пресуде оглашен је кривим да је након што је оштећену оставио без помоћи наставио кретање возилом у правцу Миоковца, на који начин је по наводима браниоца оптужба прекорачена.

Изложене наводе браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећег разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој, односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења на који начин би се погоршао његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају то није учињено, јер иако је у оптужници Основног јавног тужиоца у Чачку Кт.104/18 од 01.03.2018. године у чињеничном опису кривичног дела из члана 296. став 1. КЗ наведено „након чега је без заустављања наставио кретање возилом у правцу Чачка“, а у пресуди којом је оглашен кривим за предметно кривично дело наводи се да је „без заустављања наставио кретање у смеру ка Мијоковцима“, чињеница је да правац у коме је окривљени наставио кретање не представља прекорачење оптужбе. Прекорачење оптужбе представља само она измена или допуна чињеничних навода оптужбе која се односи на битна обележја кривичног дела у односу на она садржана у оптужници, а која су од утицаја на правну оцену дела, а што је првостепени суд и образложио на страни 14 пасус седам образложења првостепене пресуде, стога су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости неосновани.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у коме делу истиче да су првостепени и другостепени суд своје одлуке засновали на записнику о испитивању оштећене код Основног јавног тужиоца у Чачку Кт 149/17 од 09.08.2017. године, а који записник је сачињен без претходног позивања осумњиченог, чиме је, по наводима браниоца, повређена одредба члана 300. став 1. ЗКП.

Наиме, бранилац наводи да је осумњиченом приликом испитивања у предистражном поступку дана 31.05.2017. године саопштено да следи доказна радња испитивања оштећене и исти се том приликом изјаснио да не жели да присуствује тој радњи, међутим како је оштећена испитана тек 09.08.2017. године, јавни тужилац је морао да упуту позив осумњиченом у складу са чланом 300. став 1. ЗКП или да прибави сагласност судије за претходни поступак у смислу члана 300. став 6. ЗКП, тако да је на наведени начин записник о испитивању оштећене незаконит доказ на коме се не може заснивати одлука суда. Такође по наводима браниоца исказ оштећене није могао бити конвалидиран на главном претресу с обзиром да се из записника о главном претресу одржаном 30.11.2018. године не може са сигурношћу утврдити да ли је испитана оштећена или неко друго лице, јер је у истом наведено да је испитана „ББ“, па је нејасан идентитет лица које је испитано на претресу у својству оштећене.

Изнети наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упуту позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упуту позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака. Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Чачку дана 31.05.2017. године, након што је саслушан, окривљеног АА обавестио да следи доказна радња испитивања сведока-оштећене и да је осумњичени био искључив да тој доказној радњи не жели да присуствује. Даље је утврђено из записника о главном претресу одржаном дана 30.11.2018. године да је у присуству окривљеног и његовог браниоца испитан сведок-оштећена ББ, што значи да је непосредно изведен доказ - испитивање сведока на главном претресу када су присуствовали окривљени и његов бранилац.

Погрешно наведено име оштећене по оцени овог суда не доводи у сумњу идентитет лица испитаног у својству оштећене на главном претресу, а ово стога што је иста испитана на главном претресу дана 30.11.2018. године, да је на главном претресу присуствовао и окривљени и његов бранилац, који је оштећеној постављао питања и идентитет оштећене нико није оспоравао.

Имајући у виду наведено, по ставу Врховног касационог суда неосновано бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду из одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у односу на окривљеног примењен закон који се не може применити на тај начин што је неприхватљив став првостепеног суда да је окривљени био свестан да је својим радњама проузроковао саобраћајну незгоду у којој је оштећена повређена и коју је окривљени у том тренутку оставио без помоћи наставивши свој пут, и да је то хтео, јер се према записнику о увиђају саобраћајне незгоде, према скици лица места и КТ документацији саобраћајна незгода догодила у кривини, те није било контакта између возила, већ је возило марке „...“ изазвало описану саобраћајну ситуацију, а возач није ни знао нити је могао знати да су наступиле повреде код оштећене, те се у радњама окривљеног уопште не могу стећи законска обележја кривичног дела из члана 296. став 1. Кривичног законика, чиме у суштини бранилац полемише са оценом суда о изведеним доказима и полемише са умишљајем окривљеног, чиме оспорава чињенично стање (члан 440 ЗКП) утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге због којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У смислу напред цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, те је у овом делу захтев одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одбио захтев као неоснован у погледу повреде из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а у преосталом делу на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен захтев и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Марија Рибарић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Драган Аћимовић, с.р.